

31996F0443

L 185/5

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

24.7.1996.

VIENOTĀ RĪCĪBA**(1996. gada 15. jūlijs),****ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par rasisma un ksenofobijas darbību apkarošanu**

(96/443/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Spānijas Karalistes iniciatīvu,

tā kā par vispārsvārīgu jautājumu dalībvalstis uzskata tādu noteikumu pieņemšanu, kas ir saistīti ar rasisma un ksenofobijas apkarošanu, jo īpaši saskaņā ar Līguma K1. panta 7. punktu;

tā kā jāievēro secinājumi attiecībā uz rasismu un ksenofobiju, ko Eiropadome ir pieņēmusi 1994. gada 24. un 25. jūnija sanāksmē Korfu, 1994. gada 9. un 10. decembra sanāksmē Esenē, 1995. gada 26. un 27. jūnija sanāksmē Kannās un 1995. gada 15. un 16. decembra sanāksmē Madridē;

tā kā Eiropadomes sanāksmes Korfu izveidotā Padomdevēja komiteja rasisma un ksenofobijas jautājumos ir pieņēmusi ieteikumus;

tā kā, neskatoties uz dalībvalstu pūlēm pēdējos gados, ar rasismu un ksenofobiju saistītu nodarījumu skaits joprojām palielinās;

ievērojot atšķirību starp dažām krimināltiesību sistēmām attiecībā uz sodiem par konkrētiem rasistiskās un ksenofobiskās uzvedības veidiem, kas rada šķēršļus tiesu starptautiskai sadarbībai,

atzīstot to, ka ir vajadzīga visu valstu starptautiska sadarbība, tostarp tādu valstu, kurās nav rasisma un ksenofobijas problēmas, lai neļautu minēto nodarījumu izdarītājiem, izmantojot to, ka rasistiskās un ksenofobiskās darbības dažādās valstīs klasificē atšķirīgi, pārvietoties no vienas valsts uz otru, lai izvairītos no kriminālvajāšanas vai soda izciešanas un tādējādi turpinātu savas darbības nesodīti,

uzsverot to, ka tiesības uz izpaušmes brīvību ietver pienākumus un atbildību, tostarp citu cilvēktiesību ievērošanu, kā tas noteikts 1966. gada 19. decembra Apvienoto Nāciju Starptautiskajā paktā par civiltajām un politiskajām tiesībām,

saglabājot kopējās humānisma tradīcijas un sniedzot garantijas, pirmkārt, par 1950. gada 4. novembra Eiropas Konvencijas par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību 10. un 11. panta noteikumu izpildi,

vēloties turpināt darbu, kas 1994. gadā uzsākts atbilstīgi Līguma VI sadaļai attiecībā uz rasisma un ksenofobijas apkarošanas krimināltiesiskajiem aspektiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

I SADAĻA

A. Lai apkarotu rasismu un ksenofobiju, visas dalībvalstis saskaņā ar II sadaļā izstrādāto procedūru apņemas nodrošināt efektīvu tiesu iestāžu sadarbību attiecībā uz nodarījumiem, kas pamatojas uz šādiem izturēšanās veidiem, un, ja vajadzīgs šādas sadarbības labad, veikt pasākumus, lai nodrošinātu to, ka šādas izturēšanās soda kā kriminālnodarījumus, vai, ja tas nenotiek, un laikā, kamēr pieņem vajadzīgos noteikumus, atkāpties no divkāršas sodāmības principa par šādām darbībām:

a) sabiedrības musināšana uz diskrimināciju, varmācību vai rasu naidu attiecībā uz kādu personu grupu vai personu grupas locekli, ko nosaka saistībā ar ādas krāsu, rasi, reliģiju vai valstisko vai etnisko izcelsmi;

b) publiska piedošana par noziegumiem pret cilvēci un cilvēktiesību pārkāpumiem rasistiskos vai ksenofobiskos nolūkos;

- c) tādu noziegumu publisks atsaukums, kas noteikti 6. pantā Starptautiskā kara tribunāla hartā, kura pievienota 1945. gada 8. aprīļa Londonas Nolīgumam, ciktāl tas ietver izturēšanos, kas noniecina vai pazemo kādu personu grupu, kuru nosaka saistībā ar ādas krāsu, rasi, reliģiju vai valstisko vai reliģisko izcelsmi;
- d) tādu traktātu, attēlu vai citu materiālu izplatīšana sabiedrībā, kuros ir rasisma un ksenofobijas izpausmes;
- e) piedalīšanās tādās grupu, organizāciju vai asociāciju darbībās, kas ietver diskrimināciju, vardarbību vai rasu, etnisku vai reliģisku naidu.
- B. Attiecībā uz izmeklēšanu un/vai tiesvedību saistībā ar nodarījumiem, kas pamatojas uz A punktā uzskaitītajiem izturēšanās veidiem, visas dalībvalstis saskaņā ar II sadaļu uzlabo tiesu sadarbību minētajās jomās un veic attiecīgos pasākumus, lai:
- a) aizturētu un konfiscētu traktātus, attēlus vai citus materiālus, kuros ir rasisms vai ksenofobija un kuri paredzēti izplatīšanai sabiedrībā, ja šādus materiālus sabiedrībai piedāvā dalībvalsts teritorijā;
- b) atzītu, ka A punktā uzskaitītās izturēšanās veidus nevajadzētu uzskatīt par politiskiem nodarījumiem, kas pamato atteikšanos pakļauties prasībām pēc savstarpējas juridiskas palīdzības;
- c) sniegtu citai dalībvalstij informāciju, kas dalībvalstij ļautu saskaņā ar tās tiesību aktiem uzsākt tiesas procesu vai konfiscēšanas procesu tajos gadījumos, ja izrādās, ka traktātus, attēlus vai citus materiālus, kuros ir rasisma vai ksenofobijas izpausmes, uzglabā kādā dalībvalstī ar nolūku izplatīt tos citā dalībvalstī;
- d) izveidotu dalībvalstīs kontaktpunktus, kas būtu atbildīgi par tādas informācijas savākšanu un apmaiņu, kura varētu būt noderīga izmeklēšanām un procesiem attiecībā uz nodarījumiem, kas pamatojas uz A punktā minētajiem izturēšanās veidiem.
- C. Nekas šajā vienotajā rīcībā neskar jebkādas saistības, kas dalībvalstīm varētu būt saistošas saskaņā ar turpmāk uzskaitītajiem starptautiskajiem tiesību aktiem. Dalībvalstis šo vienoto rīcību īsteno saskaņā ar šādām saistībām un, to īstenojot, atsaucas uz definīcijām un principiem, ko ietvert šādi tiesību akti:
- 1950. gada 4. novembra Eiropas Konvencija par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību,
 - 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļu statusu, kas grozīta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas Protokolu,
 - Apvienoto Nāciju 1948. gada 9. decembra Genocīda konvencija,
 - 1966. gada 7. marta Starptautiskā konvencija par visa veida rasu diskriminācijas izskaušanu,
 - 1949. gada 12. augusta Ženēvas konvencijas un šo konvenciju 1977. gada 12. decembra I un II protokols,
 - Apvienoto Nāciju Drošības padomes Rezolūcija Nr. 827(93) un 955(94),
 - Padomes 1995. gada 23. novembra Rezolūcija par liecinieku aizsardzību cīņā pret starptautisko organizēto noziedzību ⁽¹⁾ attiecībā uz kriminālprocesi par A punktā uzskaitītajiem izturēšanās veidiem, ja liecinieki ir izsaukti citā dalībvalstī.

II SADAĻA

Dalībvalstis iesniedz atbilstošus priekšlikumus par vienotās rīcības īstenošanu kompetentajām iestādēm izskatīšanai un pieņemšanai.

Padome līdz 1998. gada jūnija beigām izvērtē to, kā dalībvalstis pilda saistības atbilstīgi šai vienotajai rīcībai, ņemot vērā tai pievienotās deklarācijas.

Šo vienoto rīcību un tai pievienotās deklarācijas, ko ir apstiprinājuši Padome un kas neskar vienotās rīcības piemērošanu tādās dalībvalstīs, uz kurām šādas deklarācijas neattiecas, publicē *Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 1996. gada 15. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
D. SPRING

⁽¹⁾ OV C 327, 7.12.1995., 5. lpp.

PIELIKUMS

II SADAĻĀ NOTEIKTĀS DEKLARĀCIJAS

1. **Griekijas delegācijas deklarācija attiecībā uz I sadaļas B punkta b) apakšpunktu:**

“Griekija interpretē I sadaļas B punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā tādus savas konstitūcijas noteikumus, kas aizliedz veikt jebkādas darbības pret personām, kurām draud kriminālvajāšana politisku iemeslu dēļ.”

2. **Francijas delegācijas deklarācija attiecībā uz I sadaļas C punkta piekto ievilkumu:**

“Francija norāda, ka pret to nevar vērst 1977. gada 8. jūnijā parakstīto I papildprotokolu 1949. gada Ženēvas konvencijai tādējādi, ka Francija šādu tiesību aktu nav ne ratificējusi, ne parakstījusi un to nevar uzskatīt par bruņotiem konfliktiem piemērojamu starptautisko paražu tiesību tulkojumu.”

3. **Apvienotās Karalistes delegācijas deklarācija attiecībā uz I sadaļu:**

“Apvienotās Karalistes delegācija paziņo, ka, piemērojot vienoto rīcību Apvienotajā Karalistē un ievērojot Apvienotās Karalistes krimināllikuma noteikumus un vispārējos principus, Apvienotā Karaliste piemēros I sadaļas A punkta a) līdz e) apakšpunktu un atsaucēs uz tiem, ja attiecīgās izturēšanās ir draudīgas, aizvainojošas vai pazemojošas un tās veic ar nolūku kūdit uz rasu naidu, vai ja tās varētu izraisīt rasu naidu.

Saskaņā ar I sadaļas B punktu un II sadaļu tas dod iespēju attiecīgajām Apvienotās Karalistes iestādēm šajā sakarā meklēt un konfiscēt Apvienotajā Karalistē traktātus, attēlus vai citus materiālus, kas ir paredzēti izplatīšanai citā dalībvalstī un kas varētu tajā kūdit uz rasu naidu.

Ja šīs deklarācijas īstenošanā rodas problēmas, Apvienotā Karaliste apspriedīsies ar attiecīgo dalībvalsti, lai radušās problēmas pārvarētu.”

4. **Dānijas delegācijas deklarācija attiecībā uz I sadaļu:**

“Dānijas delegācija paziņo, ka, piemērojot vienoto rīcību Dānijā un ievērojot Dānijas krimināltiesības un vispārējos principus, Dānija piemēros I sadaļas A punkta a) līdz e) apakšpunktu un atsaucēs uz tiem tikai, ja attiecīgās izturēšanās ir draudīgas, aizvainojošas vai pazemojošas.”
